

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **V. B. P.**, narozen dne X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení: **I. W.**, narozena dne X
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-37555-4/SO-2025 ze dne 29. 4. 2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 7. 1. 2025 zamítlo žalobcovu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie [§ 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“], neboť žalobce se dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu – účelově uzavřel manželství. Současně správní orgán prvního stupně stanovil žalobci lhůtu 35 dnů k vycestování z území České republiky. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 4. 2025 zamítl.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou. V žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že v případě jeho nepřiznání zcela ztratí možnost legálního pobytu na území České republiky a bude ji muset opustit, přestože zde pobývá již delší dobu se svou manželkou a má zde vytvořeno rodinné a sociální zázemí. Soužití manželů bylo podle žalobce potvrzeno pobytovou kontrolou a svědectvími sousedů. Zdůraznil, že nijak neporušil právní předpisy. Podotkl, že jeho manželka je pracovně i kulturně vázána na území České republiky, navíc je vážně nemocná a potřebuje žalobcovu oporu. Nemohla by tak žalobce následovat do země původu. To by pro oba manžele znamenalo vážný zásah do jejich rodinného a soukromého života. Žalobce dodal, že napadené rozhodnutí není založeno na přesvědčivých důkazech, ale jen na domněnkách žalovaného a odchylkách nezásadního charakteru. Dále žalobce citoval usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 73/2011 a 8 As 26/2005.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že tvrzená existence rodinných vazeb nemá ve skutečnosti reálný podklad a účelem uzavřeného manželství byla jen legalizace žalobcova pobytu. Žalobcem tvrzená újma tak podle žalovaného nenastane. Žalovaný navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměruje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího

nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. V nyní řešené věci žalobce brojí proti rozhodnutí ve věci zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu. Tuto okolnost považuje soud pro danou věc za zcela stěžejní, neboť žalobce žádal o vydání nového povolení k pobytu, jímž do té doby nedisponoval. Tím se skutkový stav v dané věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení přechodného či dlouhodobého pobytu nebo ke zrušení trvalého pobytu, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka – cizince změní. Takový případ zohledňuje žalobcem zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, jež stanoví, že již samotné rozhodnutí o zrušení stávajícího pobytového oprávnění je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., když v jeho důsledku ztrácí žadatel oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen opustit její území. Tento judikát však není pro nyní řešenou věc přílehlavý.
10. S ohledem na předestřené skutečnosti lze podle soudu konstatovat, že v nyní řešené věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nic nemění na dosavadním právním postavení žalobce.
11. Žalobcem uváděné skutečnosti, jimiž odůvodňoval svůj návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nemohou na shora uvedeném zjištění nic změnit.
12. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí nebo jeho jiných právních následcích, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj nemůže znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce tedy neunesl břemeno tvrzení, pokud jde o újmu, která by mu vznikla v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí, neboť je vyloučeno, aby výkon napadeného rozhodnutí nebo jeho jiné právní následky způsobily žalobci újmu.
13. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobce ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora.
14. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
15. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991

Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.

16. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **4149001225**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 17. června 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce